

Manja Moos: 'Kinderen van Utopia' Over het proces van wennen aan een leven zonder kinderen. Uitgeverij Ten Have, Kampen 2006. ISBN 9789025955489 (Zwangerschapsproblemen/Kinderloosheid/ED/PO/AG) Zie ook: www.uitgeverijtenhave.nl en www.manjamoos.nl

Soort boek/ziekte stijl:

'Het enige wat ik er tegen kan doen is mijzelf een oprecht bestaansrecht geven, in de compleetheid van wie ik nu ben. En om daar te komen zal ik het rouwproces ten volle moeten aangaan.'

Boek van 221 pagina's met tien kleurenillustraties van Manja Moos, vier gedichten van Marjoleine de Vos en een speciaal voor dit boek geschreven openingsgedicht van Rutger Kopland. Het boek is tot stand gekomen naar aanleiding van Moos werk, waarin het thema verlangen een grote rol speelt. <http://www.manjamoos.nl/index.php?pagina=74> 'Het boek beschrijft het voor de buitenwereld onzichtbare rouwproces wat zich inzet als eigen kinderen een onbereikbaar feit blijken. Daarnaast gaat de auteur op zoek naar de plek die dit thema in haarzelf heeft, en in de samenleving. In elf interviews met vakmensen en ervaringsdeskundigen brengt zij dit beeld naar buiten.

Dit boek is niet meer verkrijgbaar in de boekhandel, maar via de website <http://www.manjamoos.nl>

Achterflap: 'Wanneer een kinderwens zich aandient maar het kind (of een tweede) uitblijft, begint er een reis – net zoals wanneer de kinderen wel komen. Je reist, man of vrouw, in hetzelfde gebied van verlangen, maar de andere kant uit. De onvervuldheid van deze wens geeft de reis een geheel eigen route met veel paden en kruispunten. Meestal is het stil en onzichtbaar aan de buitenkant maar rumoerig aan de binnenkant. Het thema heeft zich al sinds het begin van de mensheid gemanifesteerd, al hebben onderwerpen rondom de kinderen die er wel kwamen, meer aandacht gekregen. Lees dit boek als een reisverslag, een route zowel de binnen- als de buitenwereld in, op zoek naar de wetenswaardigheden van de wereld waar de kinderen verlangd worden maar niet gekomen zijn. Het belooft een rijke en levendige reis te worden.

Over de schrijfster:

Over de Auteur: Manja Moos (Brussel 1965) is kunstenaar. Ze woont en werkt in Oosterbeek.

Citaten:

<http://www.manjamoos.nl/index.php?pagina=74>:

Twee fragmenten uit het hoofdstuk I:

'Tegenover mij zit een peuter op schoot bij haar moeder. Weet je wat ik moeilijk vond? Onder mijn stoel lag een zeefje voor de zandbak en omdat ik mijn stoel naar achteren had geschoven om plaats te maken lag het ineens zo hulpeloos tussen mijn voeten. Zo niet-in-de-zandbak. Zo vergeten, van een uitgespeeld, moegespeeld kind, dat je net naar bed gebracht zou kunnen hebben. Waar je dan nog even naar kijkt als het al slaapt. Dan is het net of ik in gedachten dat veel dichterbij beleef dan wanneer ik naar het kind tegenover mij kijk.

Alsof ik dan veel echter de zachte haartjes op een peuterhoofdje kan strelen. Het kind tegenover me heeft al een moeder die het streelt en die straks zal kijken als het slaapt.

Maar het kind van mijn verlangen wordt door mij gestreeld. Ik weet niet eens of het een jongen of een meisje is. Het doet er niet toe. Het kind van mijn verlangen is van jou.'

'Het enige wat ik er tegen kan doen is mijzelf een oprecht bestaansrecht geven, in de compleetheid van wie ik nu ben. En om daar te komen zal ik het rouwproces ten volle moeten aangaan. Maar het verlangen is niet gestorven en dat maakt het proces onrustig, verwarrend en soms ongrijpbaar. En vooral onzichtbaar voor de buitenwereld. Voor hen was er immers al geen kind. Het sluit niet uit dat mensen blij voor elkaar kunnen zijn of dingen kunnen delen. Dat is per mens en situatie verschillend. Ik heb het contrast met name binnen de kring van bloedverwantschap als een kloof ervaren die ik niet of nog niet kan overbruggen.'

Recensies/Extra:

http://www.freya.nl/web_boeken/boeken.php?Cat=Samen%20Verder José

Knijnenburg: 'Manja is behoorlijk ver gegaan in haar zoektocht naar het waarom en vooral ook naar hoe het gemis te verwerken. Haar boek heeft daardoor veel diepgang, ze deelt haar persoonlijke ervaringen en intiemste gevoelens met de lezer.

Om meer inzicht in het proces te krijgen ging ze o.a. praten met Marc Cleiren (psycholoog en gespecialiseerd in rouwverwerking), met Manu Keirse (klinisch psycholoog en auteur van div.boeken), Nico Scheepers (uitvaartondernemer), twee mannen zonder kinderen om de mannelijke kant van het verhaal te doorgronden, drie oudere vrouwen die kinderloos gebleven zijn. Ook verdiepte ze zich erin hoe andere culturen met kinderloosheid omgaan. In het laatste hoofdstuk laat ze zien hoe het onderwerp kinderloosheid in diverse kunstuitingen (boeken en beeldende kunst) is verweven. (...) Mijn conclusie is dat dit boek een verrijking is voor de boekenkast. (...) Ze komt er mijns inziens uit naar voren als een vrouw die positief in het leven staat en ook zeker kan genieten van het leven, maar ook iemand die veel investeert om bij haar gevoel te komen en blijven.'

Bol.com: Drs. M.H. Langelaan: '(...)Na acht jaar allerlei behandelingen te hebben ondergaan om in verwachting te raken beschrijft ze in dit boek hoe ze uiteindelijk de hoop verliest en hoe ze het rouwproces dat zich dan aandient, ondergaat en hanteert: een gewenningsproces aan een leven zonder eigen kinderen. (...) Naast de persoonlijke beleving van de auteur komen ook verschillende psychologen aan het woord, een IVF-verpleegkundige en een aantal oudere vrouwen. Aan de orde komen onder andere de regels en mogelijkheden na een miskraam, het rouwproces, onvruchtbaarheid in niet-westerse culturen, taboe en schande. (...) Goed, zeer beeldend geschreven boek dat een belangrijke steun kan zijn voor iedereen die direct of indirect te maken heeft met ongewilde kinderloosheid.'

<http://vorige.nrc.nl/opinie/article1709015.ece>

<http://www.manjamoos.nl/index.php?pagina=74>